

РЕШЕНИЕ

№ 2558

гр. София, 15.05.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав,
в публично заседание на 02.03.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Елеонора Стоянова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **13744** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.84, ал.2 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ), вр. с чл.145–178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на К. Н. У. (изписано в решението У.), с ЛНЧ [ЕГН], гражданин на И., срещу решение № 53-ОК от 18.11.2019г. на интервюиращ орган А. В. на Държавна агенция за бежанците (ДАБ) при Министерски съвет, с което на основание чл.76б, ал.1, т.2 от ЗУБ не е допусната последваща молба с рег.№ УП-5609 от 05.11.2019г. до производство за предоставяне на международна закрила.

В жалбата се твърди, че решението е незаконосъобразно поради допуснати съществени процесуални нарушения и противоречия с материалния закон. Интервюиращият орган неправилно приел, че лицето не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му на произход. Към молбата били приложени писмени доказателства за актуалната ситуация в И.. Лицето било в България от 2012г., а обстановката коренно се променила до 2019г. Административният орган приел за преклудирани твърденията на лицето, че татуировките по тялото му с лика на С. Х. биха довели до риск за живота му, което било неправилно с оглед представените нови доказателства за периода 2017-2019г., докато предишните производства се отнасяли до сведения до 2016г. Необоснован бил и изводът за неоснователност на страха от преследван поради неспазване на стриктните ислямски правила, тъй като лицето живеело на в

съпругеско съжителство без сключен брак. Към молбата били приложени и доказателства за започнали през октомври 2019г. в И. протести и кървави сблъсъци. Така, в противоречие на чл.40, пар.2 от Директива 2013/32/ЕС, не били изследвани новите факти и елементи за възможността на лицето да бъде предоставена международна закрила. Целта на производството не била да се прегражда пътя на търсеция убежище към нова процедура - чл.42, пар.2, изр. посл. от Директива 2013/32/ЕС, а да се изложат новите съществени данни и обстоятелства относно лицето или страната му на произход. С оглед това се иска отмяна на решението и връщане на преписката за ново разглеждане. В съдебно заседание пълномощникът на жалбоподателя, адв. И.-А., заявява, че новите факти и обстоятелства увеличавали в значителна степен вероятността на лицето да бъде предоставена международна закрила съгласно Директива 2011/95/ЕС по смисъла на чл.40, пар.3 от Директива 2013/32/ЕС. В писмени бележки се сочи, че новите данни от октомври 2019г. за насилие на властите, довело до смъртта на 450 души и раняването на 25000 други, били отразени в справката, изготвена от самия орган. Дългото пребиваване на лицето без уреден статут – 7 години, нарушавало съществено някои гарантирани от ЕКПЧ права.

Ответникът по жалбата, интервюиращ орган на ДАБ, чрез юрисконсулт Ч., моли съда да отхвърли жалбата, тъй като молбата е последваща по смисъла на ЗУБ, жалбоподателят е приложил материали от българските медии, те са обсъдени в решението и не са открити предпоставките по чл.8 и чл.9 от ЗУБ.

Прокурор Малинова от СГП изразява становище за неоснователност на жалбата и счита, че лицето е напуснало страната си в търсене на по-добър живот, тоест – като икономически емигрант.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна и правна страна следното:

От фактическа страна:

Настоящото административно производството е започнало с молба на К. Н. У. до ДАБ от 05.11.2019г. (л.18 и сл.). В нея молителят твърди, че не може да се завърне в И., тъй като: 1) съществувала голяма опасност да бъде преследван, отвлечен, измъчван и дори екзекутиран; 2) съществувал голям риск за живота му поради общата обстановка в страната и 3) през последните 7 години в България живеел на семейни начала с жена и се грижел за 10-годишното й дете, имали семеен бизнес, бил напълно интегриран в обществото и връщането му в И. би нарушило правата му на неприкосновеност на личния и семеен живот съгласно чл.8 от ЕКПЧ. Съществували нови обстоятелства и нови писмени доказателства – приложени към молбата Съображения за международната закрила по отношение на лица, избягали от Република И., ВКБООН май 2019г., (л.28-77) и материали на БНТ и БТВ (л.24-27), отнасящи се до споменатото и в жалбата насилие в И. от октомври 2019г. Според тях в различни градове на И. хората са излезли на улицата за да протестират срещу високата безработица, корупцията и лошите обществени услуги. Гневът им бил насочен срещу управляващите, отправени били искания за оставка на правителството. Избухнало насилие, при което загинали 99 души. Според властите неизвестни снайперисти са стреляли по протестиращите. Съображенията на ВКБООН излагат проблеми свързани със сигурността в някои райони на страната, в които влияние има ИД, спрямо уязвими групи (жени, деца, религиозни и етнически малцинства, лица, възприемани като противници на правителството, журналисти и др.), и призовава страните, приели

иракски мигранти, да се въздържат от принудителното им връщане в И..

От приложените към административната преписка документи става ясно, че настоящата молба за международна закрила е четвърта:

Първата такава е подадена през 2012г. По нея е постановено Решение № 681/2013г. (л.124 и сл.) на председателя на ДАБ, с която молбата за закрила е отхвърлена. По жалба на чужденеца това решение е оставено в сила от АССГ с решение по адм.д.№ 5986/2013г. (114 и сл.), потвърдено с решение по адм.д.№ 12507/2014г. на ВАС (л.110 и сл.).

Втора молба за международна закрила чужденецът е подал през 2014г. По нея е постановено Решение № 6708/2014г. (98 и сл.) на председателя на ДАБ, с която молбата за закрила е отхвърлена. По жалба на чужденеца това решение е оставено в сила от АССГ с решение по адм.д.№ 11114/2014г. (л.91 и сл.), потвърдено с решение по адм.д.№ 3974/2015г. на ВАС (л.89 и сл.).

Трета молба (л.87) чужденецът е подал до интервюиращ орган на ДАБ през 2016г. Същата е разгледана по реда на чл.76а от ЗУБ (предварително разглеждане на последваща молба) и е отхвърлена с Решение № 32ОК/14.04.2016г. (84 и сл.), потвърдено с решение по адм.д.№ 4371/2016г. на АССГ (л.78 и сл.).

Като е обсъдил горните факти и обстоятелства, административният орган е издал оспореното решение. Приел е, че в последващата молба не се сочат никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното положение или относно държава на произход на чужденеца. Заявените опасения във връзка с татуировките на С. Х. не обуславяли риск за живота на лицето, а и били обсъдени в предишните производства. Общата обстановка в И., въпреки наличието на спорадични инциденти, била стабилна. Обстоятелството, че лицето живее на семейни начала с българска гражданка и се грижи за детето ѝ не било достатъчно и относимо и не следвало да бъде единствен аргумент лицето да не желае да се завърне в държавата си на произход.

В съдебното производство защитата на жалбоподателя представя информация на от интернет страниците на „А. интернешънъл“ и „Р.“ (л.156 и сл.). Според нея иракските сили за сигурност използвали насилие срещу „предимно мирни демонстранти“. В [населено място] само за една нощ били убити 25 души. Общо през октомври в И. били убити над 300 души. Нарушени били правата на свободно слово и свободно мирно събиране. Съобщава се за изчезване на активисти и техни роднини в Б., К. и Д..

В съдебното производство е приложена и справка относно ситуацията в И., изготвена от Дирекция „Международна дейност“ при ДАБ (л.174 и сл.), актуална към февруари 2020г. В нея се споменават успехи на правителствените сили в райони, които преди това са държани от ИД, както и за икономическо възстановяване на страната. Посочват се 450 цивилни жертви на насилие, упражнено от правителството върху демонстранти.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Оспореното решение е връчено на жалбоподателя на 21.11.2019г. Жалбата е подадена до съда на 28.11.2011г., тоест - в срока по чл.84, ал.1 от ЗУБ, от активно легитимирано лице, имащо право и интерес от обжалване на административния акт. Поради това същата е процесуално допустима и съдът следва да я разгледа по същество.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган, А. В., определен за интервюиращ орган със заповед (л.17) на председателя на ДАБ по чл.48, ал.1, т.10 от ЗУБ.

Съдът намира, че не са налице твърдените в жалбата нарушения на административнопроизводствените правила и споделя изцяло изводите на интервюиращият орган, че кандидатът за закрила не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му на произход.

Въпросът с татуировките на лика на С. Х. по тялото на чужденеца е обсъден още в първото производство, съответно в първото решение на ДАБ от 2013г. и в първите решения на АССГ и на ВАС от 2014г. Той е обсъден отново от ДАБ, АССГ и ВАС и по втората молба за закрила. Същото е сторено и по третата молба. В настоящото производство въпросът се обсъжда вече за четвърти път. Съдът намира, че по отношение на това обстоятелство не е настъпила никаква съществена промяна – никъде в представените писмени доказателства не се съдържа нова информация за това, че подобно нещо като такъв вид татуировки или пък заявена по друг начин подкрепа или съпричастност към някогашния режим, би навлякла на съответното лице преследване на това основание. В Съображенията на ВКБООН се говори за риск за лица, изразяващия подкрепа или несъгласие със сегашното правителство в И., но не се споменава за някакво особено отношение към лица, изразяващи мнение за сваления преди 17 години президент и режима му. В този смисъл правилно административният орган е приел, че тези твърдения са преклудирани. Съдът намира за неоснователен довода на защита, че последното производство, приключило пред АССГ през 2016г., а новите доказателства се отнасят за периода 2017-2019г., тъй като в тези нови доказателства не се съдържа относима информация конкретно за твърденията на жалбоподателя за страх от преследване заради татуировките или променено отношение към такива в страната му. Поради това съдът намира за голословни твърденията на жалбоподателя, че съществува реална опасност да бъде преследван, отвлечен, измъчван и дори екзекутиран ако се завърне в страната си на произход.

Относно твърденията на жалбоподателя, че бил в съпружеско съжителство с българска гражданка без сключен брак – по собствените му твърдения в молбата до ДАБ от 05.11.2019г., това е така „през последните седем години, откакто съм на територията на Република България“. Това означава от 2012г. Тоест – това не са нови или новооткрити факти и обстоятелства, а твърдението е могло да бъде заявено от чужденеца още в първото производство пред ДАБ, а не едва в четвъртото. Търсецният закрила е бил добре запознат с процедурата като на всяко от предишните производства е бил надлежно информиран, видно включително от приложените по настоящото дело протоколи от проведени интервюта, че трябва да изложи всички факти и обстоятелства на бежанската си история, да даде „пълна и достоверна информация“. Жалбоподателят не сочи причини защо не е сторил това. Отделно от казаното, в информацията за И. няма данни за преследване на такова съжителство. Чужденецът би могъл да защити правото си на личен и семеен живот не по реда на ЗУБ, а по реда на Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ). За пълнота на изложението следва да се отбележи, че едва в третото производство за закрила лицето е заявило като ново обстоятелство, че е християнин по рождение, въпреки че по регистрационни листи (л.107 и 142), с данни потвърдени и в интервюта (л.137, 102 и

129), заявява, че е мюсюлманин-сунит. Затова заявяването едва в четвъртото производство като ново обстоятелство навежда съмнения в неговата достоверност.

Относно твърденията за нова ситуация в страната на произход – действително критична информация за това се съдържа в представените по настоящото дело нови писмени доказателства. Като цяло обаче същата може да бъде определена като относително стабилна, особено в столицата Б., откъдето е жалбоподателят. Не се съобщава за самоубийствени атентати в мащабите, посочени в предишните производства, ИД е в значително степен изтласкана от страната. Проявеното насилие от страна на правителствените сили, доколкото то е доказано, е насочено основно срещу протестиращи по улиците, а не е повсеместно към мирното население. Посочени са и някои уязвими групи, към които обаче търсещият закрила не попада – жени, деца, представители на опозицията, журналисти. Тоест, дори да се отчете някаква влошаване на обстановката в страната, то не е налице ситуация на безогледно насилие, което да застраши кандидата за закрила при евентуалното му завръщане в И..

Заявеното добро интегриране на чужденеца в българското общество и успешен съвместен с българска гражданка семеен бизнес не са сред основанията за закрила по ЗУБ (а евентуално въпроси на производства по ЗЧРБ). Що се отнася до това, че продължителният престой без уреден статут нарушавал правата на жалбоподателя – това само по себе си не е основание на закрила по ЗУБ, а и следва да се има предвид, че през по-голямата част от този престой лицето е било именно в поредни процедури по ЗУБ по неговото уреждане.

С оглед изложеното по-горе, съдът намира, че в последващата си молба чужденецът не се позовава на нови обстоятелства от съществено значение за личното си положение и за страната си на произход, а оспореното решение е правилно и законосъобразно и следва да бъде оставено в сила.

Воден от горното и на основание чл.85, ал.1 от ЗУБ вр. с чл. 172, ал. 2, предл. посл. от АПК, Административен съд София град, I отделение, 6-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалбата на К. Н. У., с ЛНЧ [ЕГН], гражданин на И., срещу решение № 53-ОК от 18.11.2019г. на интервюиращ орган А. В. на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет, с което на основание чл.76б, ал.1, т.2 от ЗУБ не е допусната последваща молба с рег.№ УП-5609 от 05.11.2019г. до производство за предоставяне на международна закрила.

Решението не подлежи на касационно обжалване съгласно чл.85, ал.4 от ЗУБ и е окончателно.

СЪДИЯ: